

Som hunden - så eieren?

PUBLISERT 1. desember 2004

To amerikanske psykologer fra universitet i California må ha moret seg storlig mens de undersøkte om det er noe hold i forestillingen om at hundeeiere likner utseendemessig på sine hunder. Så vidt de to visste hadde en slik hypotese aldri tidligere blitt etterprøvd med vitenskapelige metoder.

De to forskerne kontaktet 45 hundeeiere, tilnærmet like mange menn og kvinner, som ga dem tillatelse til å ta nærgående fotografier av seg og av hundene sine. Deretter ble 28 studenter som selv ikke hadde hund bedt om å kikke igjennom en rekke sett med bilder. Hvert sett besto av tre bilder. Det ene var av den enkelte hundeeier, det andre var av hunden til vedkommende, og det tredje var et bilde av en tilfeldig hund til en annen eier. Studentene skulle så for hvert sett med bilder prøve, ene og alene ut fra utseende til eier og hund, å fastslå hvilken av de to hundene som tilhørte den aktuelle personen.

Resultatene viste faktisk at det var en viss tendens til at studentene kunne gjette riktig. Men en påfølgende analyse viste at treffprosenten økte når man valgte ut bilder av hundeeiere som opprinnelig hadde anskaffet sin hund fordi den var av en ønsket rase og derfor kjent for egenskaper typisk for rasen. Omvendt var gjetningene langt mindre treffsikre for de eiere som ikke hadde hatt noen spesiell preferanse for type hund og derfor hadde skaffet seg en tilfeldig hund av «blandet rase» uten karakteristiske egenskaper.

Ut fra dette konkluderer de to forskerne med at tendensen man opprinnelig fant til likhet mellom hundeeier og deres hunder trolig skyldtes at både menn og kvinner har en tendens til å velge en hund som likner dem selv, ut fra den kjennskap de har til de mange forskjellige hunderaser, snarere enn at likheten skyldes at de kommer til å bli mer og mer lik hverandre – hvordan nå det skulle gå til.

At det siste neppe kan være tilfellet fremgikk av nok en analyse av resultatene som viser at det ikke var lettere å gjette hvilken hund som tilhører hvilken eier dersom eieren har hatt hunden i mange år, sammenlignet med de tilfellene der vedkommende nylig har anskaffet sin hund.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 41, nummer 12, 2004, side